

pretirano ceno, prav lahko prodali. Ko pa doznamo, da za pluge ni zanimanja, ter jih nikdo ne kupi, smo ju ponudili v Valjevo, da se vnovčita našim kmetom za delo. A oni ju niso marali sprejeti niti ju preizkusiti. Ponudimo jih zatem brezplačno na polizkušnjo, če pa bosta ugajala, ju lahko pridržijo in plačajo s ceno, ki jo priznajo sami. Niti s tem nismo uspeli. Naposled damo pluge nekemu trgovcu v selu blizu Mitrovice kateri je posedal mnogo lastne zemlje. On ju je preizkusil, si ju pridržal — nikakor pa ne plačal. Vrsto let, dvajset in trideset let že zdaj ž njima orje v popolno svojo zadovoljnost. Podeželska društva in kmečke zadruga so se nato jele čimdalje bolj zanimati za železne pluge ter jih naročati kmetom.

Izvoz žita iz Rumunije. Vsled lanske izborne žetve ima Rumunija velike zaloge odvišnega žita za izvoz: 24.000 vagonov pšenice, 220.000 vagonov ječmene in 250.000 vagonov koruze. Večji del se še pridržuje za izvoz, to je 400.000 vagonov še ni prodanega. Na spomlad se pričakuje živahna trgovina. Da bi Rumunija napravila z žitom dobre kupčije, ga mora prodati najkasneje do maja, kadar se na evropskem tržišču pojavlja ameriška koruza.

Prevalja. Na cvetno nedeljo smo obhajali na Prevaljah pomemben dogodek. Dvajset deklet je na ta dan zaključilo svojo trimesečno gospodinjsko izobrazbo. Tečaj je priredila Kr. banska uprava na inicijativo našega Katol. prosvetnega društva, ki je za tečaj vse potrebno pripravilo. Vršil se je pod vodstvom g. Frankovič in Mikuš; v tečaju so predavali tudi še g. okrajni ekonom Vernig, g. šolski nadzornik Močnik, g. šolski upravitelj Doberšek in g. dr. Flis. Gospodinjama in gg. predavateljema naj bo na tem mestu izrečena najpriznanejša zahvala. Udeležence so pri izpitu, ki se je vršil pod predsedstvom odposlanca Kr. banske uprave, kmet. referenta gosp. Okornu, zelo dobro odgovarjale. Zaključno slovesnost so posetili predstavniki tukajšnjih oblasti in nekateri dragi nam gosti, ki so se zelo laskavo izrazili o uspehih. Kakšno razmerje pa je vladalo med g. učiteljicama in gojenkami, se je videlo ob slovesu — teklo so obilne solze.

Smartno v Rečni dolini. Kmetiška in gospo-

dinjska nadaljevalna šola. V nedeljo, dne 13. aprila tega leta je bil za Smartno lep domači praznik. Fantje kmetiške in dekleta gospodinjske nadaljevalne šole so napravili svojo zaključno slovesnost. V zimski dobi so se pridno učili, šivale, kuhale in pospravljale, v nedeljo pa je pokazala mladina, kaj zna. Okusno okrašena šolska dvorana z razstavo kmetijskih predmetov, čebelarških potrebščin, kuharskih umetnin in lepih ročnih del za preprosto in boljše kmečko hišo, je vabila ves dan mlado in staro k ogledu. Hvala in priznanje gre g. šolskemu upravitelju in gospej soprogi za njun obilni trud. Starši, uvideli ste uspeh, sedaj pa skrbite, da bo prihodnjo zimo iz vsake hiše, ki kaj drži na sebi, obiskoval fant zimsko kmetijsko nadaljevalno šolo, ki pa prijazno vabi tudi mlade, napredka željne gospodinje. Za dekleta se ni bati, ona hočejo tudi v bodoče fante prekositi.

Slatina Radenci. V nedeljo, dne 13. aprila se je vršil v zdraviliški restavraciji zaključek drugega kmetijsko-gospodinjskega tečaja. Kakor prvi, je tudi ta tečaj nad vse pričakovanje uspel. Dekleta so pri skušnji pokazala, da so prav dobro poučena v vseh strokah, ki se tičejo gospodinjstva, tako na primer v hišnem gospodinjstvu, v vrtnarstvu, v sadjarstvu, v živinoreji, v vzgojleslovju, v zdravstvu itd. — Tudi razstava okusnih jedil in raznih drugih umetnih izdelkov je pričala, kako dobro so izrabili kratek čas, ki jim je bil odmerjen. Seveda gre pri tem v prvi vrsti zasluga spetni voditeljici g. Elzi Premrou in njeni dobri

pomočnici gospodični Mlakarjevi, ki znata res s pravo materinsko ljubeznijo in požrtvovalnostjo in ljubeznijo vzgajati njima v ta namen izročena dekleta. Bodi njima tudi na tem mestu izrečena najpriznanejša zahvala za njuno veliko skrb in pohvalno priznanje za njuno delo. Naša želja sedaj je le še, da bi seme, ki se je na teh dveh tečajih tekom šest mesecev sejalo, tudi obrodilo stoteren sad, da bi naše družine potom takih kmetijsko-gospodinjskih in gospodarskih tečajev postale res v vseh panogah gospodarstva in gospodinjstva dobro poučene, gospodarsko napredne, v krščanskem mišljenju in življenju utrjene — vzorne družine.

*

Cene in sejmska poročila.

Mariborsko sejmsko poročilo. Na svinjski sejmi dne 18. aprila 1930 je bilo pripeljanih 25 svinj in dva kozliča; cene so bile sledeče: Mladi prašiči 5 do 6 tednov stari, komad od Din 130 do 150; 7 do 9 tednov stari od Din 180 do 200; 3 do 4 mesece stari od Din 320 do 430; 5 do 7 mesecev stari od Din 450 do 490; 8 do 10 mesecev od Din 550 do 800. En kg žive teže od Din 10 do 12.50; en kg mrtve teže od Din 17 do 18.50. Prodanih je bilo 24 svinj in dva kozliča.

Žena, ki pozna lastnosti pravega terpentinskega mila Gazela ne bo nikdar varana. Kakovost tega mila namreč ne odpove nikdar. Zadržite ga pri Vašem trgovcu!

„Domovina“ + „Kmetiški list“.

Čitatelji se boste menda čudili temu naslovu. Bili so časi, ko ta dva lista nista hodila roko v roki, temveč sta si bila močno v laseh, kakor bi rekli po domače. Bila pa je tudi doba — od jeseni 1927 — ko sta oba dva lista brenkala na iste strune. V velikonočni številki pa objavljaj »Jutro« vest, da bosta »Domovina« in »Kmetiški list« postala ena duša v dveh telesih, z drugimi besedami, da dobita isto skupno vodstvo, ki bo narekovalo duha, ki bo prešinjalo oba lista. Torej bo nekaka združitev duha »Domovine« in »Kmetiškega lista« v skupni višji duh. Kakšen bo ta duh? Nemara duh »Jutra«, ki prinaša z neprikritim zadovoljstvom to vest. Po-

temtakem bi »Jutro« s tistim krogom, ki narekuje duha in načela, odzda naprej prevzelo in izvrševalo botrstvo ne samo nad »Domovino«, marveč tudi nad »Kmetiškim listom«. Boter — kunek moj dragi — skrbí rad za svojega kunčeka, in sicer ne samo za njihovega duha, marveč tudi za prospek njih telesa. Tako bo tudi »dragi kunek, Jutro« gotovo skrbelo za to, da bosta njegovi kunčeti »Domovino« in »Kmetiški list«, ki zanaprej tvorita dve telesi pod enim duhom, uspeli ne samo po duševni strani, ampak tudi po telesni, gmotni plati. Tako bi torej ustanovitev enotnega vodstva za »Domovino« in »Kmetiški list« bila nekak velikonočni piruh.

v jeseni. Zato pa je bilo tudi ljudi, da jih mesto Ptuj že davno ni videlo.

Kupčija je bila živahna, saj je letos vse dobro obrodilo, zato pa je tudi vsak hitel, da se je preskrbel s potrebnim blagom za zimo.

Pred gostilno »Pri zlati kapljici« blizu glavnega trga je bila najhujša gnječa. Zakaj tudi ne, saj gostilničar Gašper je znal postreči gostom. Ker je imel vinograde v Haložah in tudi pri Sv. Urbanu, je lahko točil pristno vino; če ga je malo krstil, je bilo zaradi lepšega, samo preveč se to ni smelo zgoditi, kajti drugače bi prišel nad njega član mestnega odbora in mu naložil občutno kazen: Stati bi moral v posmeh vseh meščanov na sramotnem kamnu in plačati težke celine.

Tudi za jed je bilo poskrbljeno v njegovi kuhinji in pravili so, da so dobili takšne porcije, da je prišel vsak na svoj račun.

Kadar je pretilo zavladati dolgočasje, je prišel njegov nečak Boltažar Ribl ter začel zbijati burke, da so se mu morali vsi smejeti.

Bil je kakih 20 let star, nosil je sivkast jopič, izpod temnih obrvi je gledalo dvoje malih sivih oči, ki so povedale, da tiči za njimi zvitost in nagajivost. Postave je bil bolj male, toda vse

kretnje so kazale izvanredno gibčnost, pri tem pa tudi nekaj nemirnega ter nestanovitnega.

Stric Gašper ga je imel zelo rad, ker je hudomušnost, ki jo je kazal nečak, pripravljala vsem gostom zabavo. Včasih je zalotil tudi kje kakega muzikanta, ki je znal igrati na gosli, Boltažar Ribl pa je pel s svojim lepim, prijetnim glasom različne pesmi, včasih tudi vsebine, ki je bila primerna le za goste te gostilne.

In tako je bil Boltažar Ribl privlačna sila za gostilno »Pri Sladki kapljici«.

Rad je tudi potegnil tega ali onega za nos, najrajši pa se je spravil na kakega žida, ki so bili takrat tudi v Ptuj. In tudi danes niso izostali.

Boltažar Ribl je hotel napraviti danes dobro kupčijo, da bi kaj zaslužil. Ponudila se mu je kmalu ugodna prilika.

Bila je zbrana velika množica, ki se je zabavala, kako se je Boltažar Ribl ravnokar pogajal z judovskim konjskim kupčevalcem zaradi prodaje konja. Tudi več plemenitašev je postalo pozornih, ki so se približali Riblu.

»Kaj hočete za konja, Boltažar,« vpraša jud. »Kaj bom zahteval,« odvrne ta malomarno,

Ste naročili na Mes
„NEDELJA“?
Izbija vsak teden? prinaša vsakokratni nedeljski evanجيل in radišo ter drugo podoben vsebino članke, razen tega pa tudi lepo povest „Otroci naše ljube Gospe“ in mišne zgodbice za otroke. Stane mesečno le 2.— Din (letno 24.— Din). So danes si naročite Nedeljo po dopisnici na naslov: UPRAVA NEDELJE, MARIBOR, SILOVSKOV IGA 20.

Za koga že? Morda za »Domovino« in za »Kmeti list«, morda tudi za »Jutro«, za slovenskega kmeta sigurno ne. Duh meščanskega liberalizma ne more biti velikonočno darilo za našega kršćanskega slovenskega kmeta. Takega duha naš kmet odklanja. Odklanjal ga je v preteklosti, zavračal ga tudi bo v bodočnosti.

NAŠA DRUŠTVA

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Na belo nedeljo, dne 27. aprila se vprizori zadnjič veličastna igra »Trpljenje in smrt našega Gospoda Jezusa Kristusa«. Kdor še je ni videl, naj pohiti ta dan v društveni dom. Naj se nikomur ne smilijo dinarji, kajti vsak bo odnesel s seboj vtise, ki jih ne bo nikdar pozabil. Vabljeni pa so tudi oni, ki so »Pastjone« že videli, kajti to igro se spleča tudi večkrat videti.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Ne pozabite na tombo Bralnega društva na Jurjevo, to je na belo nedeljo v prostorih g. Pergerja. Pravijo, da zlati ključ odpre vsaka vrata in z zlatom otvorjen osel pride čez vsaki zid. Potem boste gotovo tudi vi premagali vsake ovire, da si boste lahko prišli po svojo zlato uro (moško in žensko), ki vam bo ta dan na razpolago za cele 3 Din — seveda, če si niste s srečo navzkriž. Mogoče bi vam bilo celo življenje žal, ako tega ne bi storili. Torej na svidenje!

Ljutomer. Prosvetno društvo v Ljutomeru ponovi dne 27. aprila v Katoliškem domu krasno igro »Mišni pod zemljo«. Začetek ob pol štirih popoldne. K najboljši udeležbi vljudo vabi odbor.

Gornja Ponikva pri Žalcu. Vzradošeni namenjamo, da obišče gornjeponkovskega »Slomška« gledališka družina katoliškega prosvetnega društva iz Celja ter uprizori na našem odru v župnikovi uti na belo nedeljo dne 27. aprila ob 3. uri popoldne v dno duše segajočo igro »Trosila bom rože« ali Čudež sv. Terezije Deteta Jezusa. Vljudo vabimo tudi sosede, da posetite prijatelje iz Celja na Gornji Ponikvi. Prireditelji se vrši ob vsakem vremenu.

Čitajte „Slov. Gospodarja“!

»ta krasni belec je pač več vreden, kakor 50 zlatih goldinarjev.«

»Pravični Bog me naj kaznuje, 50 zlatih goldinarjev,« vzklíkne jud, »konj vendar šepa.«

»To je res,« pravi Boltažar, »toda če bi ne šepal, bil bi 400 zlatih goldinarjev vreden.«

Ribl je pustil, da je vodil jud konja gor in dol.

»Dam ti polovico, torej 25 zlatih goldinarjev,« reče nazadnje jud, ko si je ogledal konja še enkrat prav natanko.

Ribl premišljuje nekaj časa, nato pa reče: »Kaj naj storim, rabim denar kakor vsakdanji kruh, tu imaš belca, Natan!«

Jud potegne takoj mošnjček iz žepa dolge suknje, vzame 25 zlatih goldinarjev, katere zvesto prešteje ter jih položi kupcu na odprto dlan; nato pa pogleda zvito ter hitro odvede konja.

»Neumni jud,« oglasi se eden gledalcev, ki je sedel na belcu, lep, mlad mož v zlatimi nitmi obrobjenem španskem plašču, »ti si se dal prevariti in si dal za šepajočega konja, ki ni niti 10 zlatih goldinarjev vreden, še enkrat toliko.«

»Bog me obvari,« odvrne jud ter se lokavo smehlja, »saj nisem ogoljufan, plemeniti gospod. Glejte, visoko spoštovani gospod, ko sem vodil

DOPISI

Maribor. V večno pomlad se je preselila č. šolska sestra Venceslava Hojnik, sotrudnica pri gospodinjstvu v kn.-šk. rezidenci v Mariboru. Rojena je bila dne 2. septembra 1864 pri Sv. Tomažu blizu Velike Nedelje, na praznik Marijinega Vnebovzetja leta 1893 pa je sprejela redovno obleko kongregacije šolskih sester v Mariboru, kjer je tudi dočakala konec svojega redovnega življenja dne 21. aprila t. l.; pogreb bo v sredo, dne 23. t. m. ob 16. uri na Magdalensko pokopališče od Slomškovega trga 19. Blaga sestra naj mirno počiva v Gospodu.

Zagreb. Dovolj »Slovenski Gospodar« kotiček svoje izdaje tudi nam slovenskim vojakom, da opišemo letošnje velikonočne praznike med našimi brati Srbi in Hrvati. Tudi naša vojska praznuje velikonočne praznike po pravem cerkvenem pravilu. Na ukaz naših predpostavljanih smo opravili sveto spoved v cerkvi kakor doma in na ta dan smo imeli celi dan prosto. V velikem tednu smo se tudi postili po cerkvenih zapovedih, da ni bilo mesa kakor običajno druge dneve. Na dan velikega praznika nastopi prekrasno spomladansko jutro, kakor osnova za lepe dneve velikonočnih praznikov. Dočim je v prvi polovici aprila stalno deževalo. Dalje smo se udeležili tudi vojski cerkvenih opravil pod vodstvom naših starešin. Dobili smo priboljšek v hrani s pečenko, vinom itd. A naši dobri predpostavljeni tudi na pisanko niso pozabili. Veliko naših drugov se je veselilo o Veliki noči v krogu svojih domačih, kateri so dobili dopust. Bila je že letos naročilo slovesna Velika noč za našo vojsko, ker smo slavili katoliki in pravoslavne vere na isti dan. Toliko v vednost našim bralcem Slovenskega Gospodarja, da se tudi naša vojska zaveda in praznuje velike praznike.

Št. Peter pri Mariboru. Na belo nedeljo porani sveti maši se vrši v samostanski šoli viničarsko zborovanje. Prijazno so vabljeni vsi viničarji, ravnotako tudi gospodarji. Vsem se bo obrazložil nov viničarski red, pravice in dolžnosti, viničarjem pa tudi pojasnil pomen organizacije, katero premalo poznajo, gospodarji pa večkrat napačno sodijo. Da se pa to nesporazumljenje odpravi in dobí vsak jasen vpogled v viničarsko organizacijo, pridite na zborovanje. — Sedež bodoče velike občine hodi Št. Peter. Tako je sklenil občinski odbor ter

konja, sem zapazil, da ima žebelj v nogi, ki žival boli. No, zaradi tega šepa; če odstranim žebelj, bo konj zopet lepo šel in prodal ga bom za 200 goldinarjev.«

Po teh besedah zagradi Natan prodanega konjička za uzdo in v trenutku zgine med množico, da ga odpelje domov ter proda v kratkem za štirikratno današnjo ceno.

Boltažar Ribl je gledal za njim; kakor je bilo videti, je bil s prodajo prav zadovoljen, kajti zviti smehljalj mu je igral okoli usten.

»No, ti norček,« zakliče mu mladi plemič, »ali si slišal, kaj mi je rekel jud, konj vendarle šepa, ker ima žebelj na nogi, ki ga je zviti jud takoj zapazil. Zviti kupec bo odstranil žebelj in konjiček bo hodil zopet tako kakor prej; prodal ga bo za veliko višjo ceno. Vidiš, to bi bil ti tudi lahko storil, če bi bil prej zapazil žebelj. Mladenič, kako more vendar jud tako opehariti kristjana!«

Tedaj pa spači Ribl porogljivo svoj obraz, zmaje z glavo ter reče:

»Gospod, ali res mislite, da bi pustil konja judu, če bi bil ogoljufan?« Ne jaz, ampak on je ogoljufan.«

Zadovoljni

ste, ako imate nove čevlje, a Vaša zadovoljstvo je tem večje in trajnejše, če so Vaši čevlji res dobri in trpežni. Take Vam nudi samo industrija čevljev — Stermecki v Celju. O tem se lahko uverite, če zahtevate takoj novi katalog z

več tisoč slikami, katerega prejmete popolnoma brezplačno.

Cevlji iz kravine Din 149, telečji 170, boka 178, ševro 290, gorski 186, lovski 243, golzerji 258, športni 343, sandali 50, 68, polčevlji 135, 140. Ravnotako velika izbira decijih, damskih, platnenih, kopalnih in telovadnih čevljev. Cene nizke in kakovost boljša kakor kjerkoli. 207

Industrija čevljev R. Stermecki, Celje št. 24. Dravska banovina.

poslal ta svoj sklep višji oblasti. — V ponedeljek, dne 14. tega meseca je umrla 86 letna Zofija Tischler, vdova po generalštabnem zdravniku.

Razvanje pri Mariboru. V zadevi združitve majhnih občin v večje se je občinski odbor soglasno odločil za to, da ostane Razvanje tudi sedež bodoče razširjene občine ter da bi se naj k občini Razvanje pridružili občini Bohova in Pivola, ter eventualno del Radvanja, ki meji in gravitira proti Razvanju. Svoj predlog utemeljuje občinski odbor s tem, da je razvanjska občina ena največjih župnije Hoče, da ima lastno šolo, pokopališče in cerkev — podružnico sv. Mihaela, gasilni dom ter večji obseg zemljišča — njiv, travnikov in gozda, javno električno razsvetljavo, dobre ceste, da je občina brez vsakega dolga in pa da ima primerna z drugimi občinami tudi nizke doklade. Navaža tudi, da se ves promet vrši bolj proti Mariboru, kot proti Hočam in da ima razvanjska občina vse predpogoje, ki so potrebni za sedež novih velikih občin.

Slov. Bistrica. Na pobudo Vinarskega društva v Mariboru se je sestal pripravljalni odbor, ki si je nadel nalogo, ustanoviti vinarsko podružnico, ki bo obsegala sodni okraj Slov. Bistrica, to je poštne rajone Slov. Bistrica, Zg. Polskava, Pragersko, Laporje, Poljčane in Makole. Po veliki večini je bistriški okraj vinoroden, v katerem se nahaja znano in renomirano pohorsko vinogorje. Omeniti je tu Ritnoznj s svojimi najimenitnejšimi sortnimi vini, Kovačja vas s priznanim Brandnerjem, Vi-

„Po divjem Kurdistanu“

bodo imeli naslov nadaljni

4 zvezki

Karl May-evih spisov.

Prvi od teh je že izšel v

Tiskarni sv. Cirila

Mariboru

Stane Din 13.